

РОЙОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№89 (839) ♦ Субота, 14 травня 1994 року ♦ Ціна договірна

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Коментар тижня

Конституція — не флюгер, чудовий хлопець — не професія

Депутат Дмитро Чобіт, виступаючи в парламенті, сказав, що мандатна комісія працювала за принципом: «Хай світ перевернеться, але закон має торжествувати». Чудово. Але який саме закон має торжествувати? Це не пусте питання. Оскільки Основний Закон уживов у суперечність з іншими законами, зокрема з виборчими, або навпаки. І чимось ситуацію, до конституційних положень звертаються, коли не видно, а коли — ні, намагаються керуватися законами, що суперечать Основному. Це і є конституційна криза. Адже свого часу колегія ВР не внесла поправок в Конституцію щодо 4-річного терміну повноважень законодавчого органу, не внесено й поправок щодо терміну повноважень Президента. Ініціаторів блокування, якщо за Конституцією, то обраний нинішній парламент і вважал його вибори можуть теоретично вважатися неконституційними, так само як і призначення виборів Президента і виборів місцевих органів влади. Тим більше, що парламент, колишній, природно, узяв відповідні закони не конституційною, а простою більшістю голосів. І Президент ініціював дострокові вибори Президента, хоча достроковими вони можуть бути тільки за підсумками референдуму. Кажуть тепер, про не ідеться і в Посланні Президента парламентам, що були такі політичні рішення і саме такі рішення були необхідні. Так, але як же тоді з гарантом Конституції?

Попад, як мовиться, пішов. Якщо скасовувати президентські вибори і вибори до місцевих органів влади, керуючись Конституцією, то логічно поставте питання про легітимність обраної ВР.

(Закінчення на 8-й стор.).

Читайте у суботньому випуску

6 стор.

Навіщо дітям міністерство олов'яних солдатиків?..

3 стор.

За даними Донецького відділення Незалежних профспілок України, у розрахунок на 1 млн. тонн видобутого вугілля в Донбасі гине 3,28 шахтаря, у той час як у США — 0,056.

У 1993 році всього по Україні від нещасних випадків загинуло 380 гірників, травмовано — 47 774.

11 стор.

Півкоролівства — на коні, верблюді й «Пежо»...

Наші «вісімдесятники» чомусь не дуже миряться з живими класиками — «шістдесятниками». Але ось зустрілися молодий поет Ігор Крутик з відомим художником і мистецтвознавцем Борисом Лобановським... Запис їхньої небуденної бесіди читайте під назвою «БЛОКАДА ЛЕНІНГРАДА. БЛОКАДА АВАНГАРДУ ТА ДОВІЧНИЙ ШТРАФБАТ МИСТЕЦТВА».

12 стор.

31 травня останній день передплати на «ГУ» на II півріччя! Передплатна ціна на 6 місяців — 108 тисяч крб. Індекс українського видання — 60955, російського — 60997.

(Початок на 1-й стор.).

його повнозасідень у комісії проголосували 23 з 25 членів. Чому ж тоді не ухвалено рішення? На питання, чого? Відповідав, що не ухвалено рішення щодо Гринюва (11 — «за», 10 — «проти», решта утрималась). Такий же розклад і щодо Паласовського, повнозасідень якого парламент визнає, а повнозасідень Гринюва — ні. Як сказав у своєму виступі один з народних депутатів, парламент у своїх рішеннях керувався не документами і законами, а підказками і вигадками. Виправити становище потрібно шляхом ухвалення постанови щодо визнання виборів в опитух. Як бачувалися Гринюв

нові і Кулаків (376 і 300), не-
дійсних або дійсних. Але
зову-таки — це підстави, де
докази — документи на ко-
ристь того чи іншого рішення.
На руках у парламентарії їх
німає. Там якби йти за принци-
пом: «Нехай світ переконан-
ється, але закон має торжес-
тувати», хоч який-небудь за-
кон, крім закону джугалів, то
парламент повинен набратися
мужності і визнати свої помил-
ки, затвердити всю цілкуп спис-
ком і затарувати ганьбою не-
обраних депутатів, в Центрі
борком, що перевели свої
повноваження. Якщо депутати
за торжество хоч якого-небудь
закону, крім закону джугалів.

то парламент має внести зміни до Конституції щодо терміну повноважень парламенту. Президент, місцеві органи влади, «Святість» ці «мистецтва» — означає й закрити свою легітимність, поставити себе в рамки закону, нарішати, організувати трудові відносини з ВР, стати на шлях професіоналізму (я не на стежку ну любителя з шахию). Тільки в таких рамках нарішати парламент може визначитися, який має бути державний устрій України. Це сміливо, це необхідно, це кроки. Інакше парламент залишатиметься збором чудових хлещів. в Конституція — факт

Світлана ПИСАРЕНКО

Акт громадянського самовиховання

Наближається 18 травня — 50-річчя депортації кримськотатарського народу. З цієї нагоди в Києві введено прес-кордону, за участю виступає прем'єр-міністр України М. Жовшук. Завдання прес-кордону — націоналістичність та міграції О. Ємця, голови Мелжиску М. Джемалєва.

«Це — акт громадянського самовиховання», — сказав однією з троянок 270 тисяч депортованих кримськотатарського народу на Ватикані. Але половина цього народу залишається на чужині. На обслуговування тих, хто повернувся, Україна виділила лише цього року 511 мільйонів, аби не було цієї суми. М. Джемалєв, крім того, зазначив, що всі ці суми були в Україні, а не в Україні. О. Ємця зауважив, що не все ж такі багаті люди, ніж по деяких інших соціальних програм.

Тим часом у Києві, коли кримськотатарська фракція парламенту Республіки Крим виступила з виступом, який був заголовком: «Чубаров зробив заяву про «ураїнську» парламентської більшовиїзму, блокування роботи цієї фракції. Після заяви депутата від Курдистану ініціювали заходи засідання, бо в Україні не було жодного депутата, який би був з України.

Знайшли землю

Знайшли землю під термінал

Завершилися багатомісячні спільні з нідерландським Одеським підприємством з експорту-імпорту нафтопродуктів 66-гектарної земельної ділянки на узбережжю Одеського берегового об'єкта, набутогого напівпроектно-реалізаційного комплексу (термінал) в районі порту Північний. Сесія Комітету з розробки району Радя народних депутатів по трималих дельтах уже з таких ухвалила рішення, що віддати замовником площі постійне користування. Відтепер роба здійснюватиметься не тільки крає берега а на воді, де вшоріфра з'ясувалося не встановити причалів а устаткування, але й глибини на березі, де об'єкта споруджуватимуться відпочинку ділянки організації.

Лунає українське слово

Союз русинів-українців Словаччини Республіки проводив щорічний, ХХХІІІ фестиваль «Слово», художнього слова імені Олександра Духновича. Фестиваль перетворився на справжнє свято українського слова. З ним виступають десятки самодіяльних колективів, зокрема музично-драматичний імені Тараса Шевченка з Братислави, який працює оперу «Запорожець за Дунаєм», а також професійний театр імені Олександра Духновича з Пряшова. У програмі фестивалю — виставки української культури, науки і заклади, присвячені історичній тематикі.

Від членів Президії
Верховної Ради України
зазначеного скликання

Член Президії Верховної Ради України двадцятидвого складання, з глибоким сумом сповідаючи, що 12 травня 1994 року на 57-му році життя раптово помер член Президії Верховної Ради України, голови постійної Комісії Верховної Ради України двадцятидвого складання з питань розвитку базових галузей народного господарства Попов Микола Михайлович і висловлюють щире співчуття рідним і близьким покійного.

Перший бар'єр подолано

Денне та вечірнє засідання 12 травня

[illegible]

суть великий. Названо і результати голосування членів мандатної комісії за Кошевичем: 11 «за», 1 «проти», 1 «немає думки». Високий балівши «проти» набрав Іван Гукаменко — 23 при 17 голосів «за». В. Гукаменко, який виступав за Кошевича, сказав, що він одержав по 11 «за», 10 «проти», 1. Високе — 12 «за», 16 «проти».

Потім парламентарії знову розпочали обговорення положення про депутатські групи і фракції. Далі знову повернувся до розгляду питання щодо виборів у 300 та 376 борщик округах. Та запропонований документ не набрав потрібної кількості голосів.

силі заляглося попере,
рішення Верховної Ради
визнання виборів у д
округах надійсними.

Мандатний комісії доручено проаналізувати і підготувати відповідну постанову щодо дій Центральної виборчої комісії в період виборів.

Результаты

Фото Олександра КЛИМЕН

Інтерв'ю в кулуарах

Під час обговорення проекту постанови «Про створення депутатських фракцій і груп» від мікрофону раз-у-раз лунали пропозиції доповнити проект положенням, яке дозволило б створювати фракції за територіальним ознакою.

Микола ПОРОВСЬКИЙ: Це ті, які не уявляють, для чого дітяк фракції. Це суто політ. основу структури більшості парламенту депутатського корпусу викладає організаційна робота в кулуарах до блоку фракцій національного альянсу перебувають ідеологічних націоналістів, УРП та інші. Це ті, хто обстоює соборні справи.

[illegible]

Юхим ЗВЯГІЛЬСЬКИЙ: Я маю. Проте не заперечую проти торгального ознакою, бо, на мій погляд, якою мірою все-таки залежить це. Дніпропетровська, Донецька

Сергій ГОЛОВАТИЙ: Ць про-
структурований політично на з-
пропоновані здатні «відправити» б-
ни. Положення про депутатські б-
ни реальні, два можливості, пл-
що ставлення до протекції і м-
тичесної мандатної комісії, і
те, що те чи те рішення супер-
зв'язують.

... Хоча в прихильник мікрорегіоналі-

Але ж подумую про Старосту...
Позиції — дурниця. Парламент має
садак світлого парламентаризму.
Іди-ж структуру парламенту зсер-
фракції, як на мене, відповідає мо-
ро працювати. Але ж хіба не оче-
ністия, як показала мою участь в ро-
зділюється на крише. Ми всесуа-
нать цінному законодавству, та на і

ЖОДНИХ ПРИВІЛЕЇВ. НАВІТЬ ЖІНКАМ

Воскресенье, 13 января

Початок третього дня роботи сесії нового парламенту засвідчив, що більшість депутатів розкуштували парламентський стиль і допущенню на засіданні доведеться докласти зусиль, аби в залі домовилися конструктивний діалог. Головний цього разу член тижневої Президії депутат В. Дурдинець:

Доки готувалися матеріали до обговорення проекту постановки про депутатські групи фракцій, народні обраники слухали повідомлення секретаріату першої сесії, яке з'явився депутат Ю. Кривський. Він розповів про зміст листів телеграм (з їх понад 190),

мента. Вирішено, що кожна фракція має скластися не менше 25 депутатів. Високася пропонує, що, як виняток із цього доту, можуть бути жіночі групи. Але після голосування ухвалилося, що жодних привілеїв у парламенту ніхто не матиме, навіть жінки.

сергій ДАНИЛОВ

Про порядок висвітлення роботи першої сесії Верховної Ради України

В мету забезпечення гласності діяльності вищого законодавчого органу держави Верховна Рада України постановила:

1. Державні Державний і
1) Здійснювати трансляції
Верховної Ради України у
— по телебаченню і
трансляції відкриття сесії
роботи Верховної Ради. Укр.
— рішення про нову т.
інших планових засідань
Україну: кожному окремо
— телетрансляції плену
ності робочих органів Вер.
залу: в формі репортажів
— радіотрансляції п.
ди України здійснюють
роботи:

[illegible]

2) Проводити щотижневий огляд прямих парків.

2. Редакції газети «Голос» планували засідання першої Української оперативної публічної правотворчої акції.

3. Президиум Секретаріату об'єктивному і оперативному українським та зарубіжним підготовку необхідних матеріалів про діяльність Верховної Ради.

передачі по телебаченню і радіо, а також за допомогою інших засобів масової інформації, депутатським групам.

Президія першої сесії Верховної Ради України.

м. Київ
11 травня 1994 року.

НЕ ПОВЕРНУЛИСЯ ІЗ ОСЕНІ У ВЕСНУ...

Сергій ВЛАД.

Ганна РОМАНЦОВА, «Голос України»

Що це таке в.о. без о.?

Дуже хочеться вірити, що новоназначені нардепи перестануть копирітати слова, як у дитячій пісеньці, і цілі абзаци, коли йдеться про службові обов'язки. Жеріле маків, наді, що міншій уряд доки поспішається і виступе виправити дискусію. Адже це вже не проблема дефектологів, а питання державно-політичної.

Ваша жовта сатирія, що склалася у зв'язку з участю України в Частковому доповіді Угоди Рад Європи з прогнозування, відокремлення і надання допомоги в разі стихійного лиха і технологічних катастроф (ЧВУ).

Зі вступом до ЧВУ Україну поздоровили восени минулого року. Доказишть нам чужої участі в Угоді виконавці, зокрема, Міністерство закордонних справ України. Але проект рішення про утворення постійної комісії для участі в ЧВУ з листопада 1993 року лежить у відділі технічної екології безпеки Кабінету. А тому на пошуку 17-18 березня цього року на Страсбурзьку нараду постійних кореспондентів країн-учасниць ЧВУ отримав «доповідь» представник Штабу цивільної оборони України. При цьому до тезаурусу, зокрема до пропозицій про створення в Києві європейського Центру техногенного ризику (ТЕСЕК), заперечення не було. На нараді у Страсбурзі було підтверджено ініціативу України про створення в рамках 120 регіонального центру досліджень і експериментів у сфері науки, про ризики (атомні, хімічні, біологічні, а також про ризики, що виникають у разі пожеж і забруднення довколишнього природного середовища). Поперлять домогостішть про це було досягнуто ще 7 березня під час візиту до Києва члена Мисесю — виконавчого секретаря ЧВУ.

Не зайве зазначити, що від бази майбутнього ТЕСЕК — Державних курсів ЧВУ, виконавчий секретар був просто-таки в захваті.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Відомі справи нас стали нарада адміністрації майбутнього центру, намічена на 30 червня. І раптом з'являється «діяння» доручення уряду Міністерству, МЗС і Мінфіну «визначити заступників Закону України від 22.12.93 року «Про міжнародної угоди України» до питання про вкоплення України до ЧВУ Рад Європи...» Окремо ще дев'ятью міністерствам і відомствам запропоновано виконати фінансову забезпеченість адміністрації створеного центру з надання пропозицій і зауважень до Кабінету. Отакі: сказали «гоп», а тепер думаємо — стрібати чи ні.

В чому ж справа? Може, в уряді сумніви: в чи можемо взагалі бути членом ЧВУ.

Юрій ДОЦЕНКО, «Голос України»

Паровози — вперед, тепловози — на спочинок

Свого часу створили паровози відправили металобрихт, а новенькі про аска випадок поставили на запасні колії. Поїздами вони під дощами, позаростають бур'янами...

Та, як видно, настав і цей час. Дорожничка діяльності на площі збрала свою справу. Тепер на запасні колії подекуди ставлять уже тепловози. Тільки на Донецькій залізниці, як повідомив її начальник, депутат нового парламенту України Олександр Кошчино, в теплиці відправлено 150 нових тепловозів. А на залізницю дедалі більше виходить паровози.

Донецька область.
Фото Євген КОВАЛЬЧУКА.

Іван КАЛІНИЧЕНКО, «Голос України»

Ферма з колгоспними ондатрами

Такої великої принальної звіроферми, як в Анатолії Української, немає, певно, в Україні та інших державах СНД. Тут утримуються півтори тисячі голів ондатр. І звіролюбів-любитель, котрі мають задоволення від цієї роботи, в Анатолії Української, щоб перелічити досвід. Популярності Анатолії Григорівчій додає написана і нещодавно видана ним книжка «Ондатра на домашній фермі».

Розповідати цих хитрих звірів, розповсюджені в Україні, — затія найзаповідніший мрія б. ондатр — такий вимогла. Я давно мріяв про масштабно господарство, але домігся свого лише після того, як одержав 30 гектарів землі, став фермером. Поверте, ніби в друге життя. Пробував смертну яму глибиною 80 метрів, спробував водонапірну канал, проклад водості. Без води ондатра не виживе, неспелі басейн у квітні щодня заповнюється свіжою водою. І кормову базу, яка забезпечує неспелі райони, теж вдалося створити, коли з'явилася власна земля. Поруч з фермою заклали плантацію фундука і грецького горіха, плоди яких ондатра полюбляє. Звичайно, дотримуються найсуворіших санітарії на фермі, не допускаю інфекцій захворювань звірів.

Вам ондатри не схожі на тих, які в бачили у дрімлюхських півнів.

У природі не зустріли чисто чорних і білих тварин. Як вдалося вивести на фермі залізні трипалі селекції. Маю колекцію звірів з колгоспним хутра на бугай-вкий смак. Це викликає задоволення у моїх дітей. Та й зацікавлені спеціалісти теж дивуються. Адаже в науковій літературі мало по пишеться про найкращі методи вирощування ондатр.

Домоєма навіть каліси, конструювати самому, викладати із багаторічних спостережень за життям тварин. Знайшов і како до створення нових порід ондатр.

Дитинці Алодська заздрить ні чи не дрімліє і не знає вихідних. Хоча, а не вийдуться — німаємсь за конкретні діла. Лепше, звичайно, титити мішки з пшениці. А багато років працював виконробом на будовах, проїздові і колосніші університети. Великого задоволення від цього, на жаль, не одержав. А тепер, коли дімаюся, як мої сини косять траву на власному полі, не збирають свої кавуни, підлітають заломили профілі, засинають мене заплянтаним щодо майбутнього господарства — не серйоз так легше. Буде кому передати своє багатство.

село Степанівка, Херсонська область

Володимир ДУПАК, «Голос України»

«КОБРА», ЯКА НЕ КУСАЄТЬСЯ

Вперше в Україні в Закарпатті почала діяти «Кобра» — команда швидкого реагування, своєрідний аналог американської рятівної служби «911».

І хоча від дії «Паровозів» минуло всього кілька місяців, «Кобра» вже встигла показати себе в конкретних справах: знескодила авіаційну бомбу, вижену сервомотором на «Експері», трохом згодом — транспортувала бомбу з території титино-магієво-

ти в докільності створення «Кобри» у такому промисловому наслідковому регіоні.

Сьогодні «Кобра» як створилася в керівник Борис Удєва, має технічні можливості, щоб усунути будь-яку аварію. В команді працюють спеціалісти професійні, які пройшли школу цивільної оборони, мають за плечима Чорнобиль і Снітар, Желізна і Фу.

Закарпаття

Ольга БЕРЕГОВА, музикознавець

ЯКЩО ВИ МОЛОДІ І ВАМ ПОДОБАЄТЬСЯ МУЗИКА...

Завітайте на Третій міжнародний форум музики молодих, що пройде у Києві з 14 по 20 травня

Анонс!

Інтерес до цього музичного фестивалю зростає з кожним роком, про що свідчить хоча б той факт, що багатьма взяли участь у Форумі цього року виконавці 23 музиканти з 18 країн світу: США, Англії, Франції, Німеччини, Японії, Іспанії, Росії, Швеції, Данії, Польщі, Кореї тощо. З-поміж 124 і творів, надісланих для виконання, репертуарна група оргкомітету відбрала 20 найбільш вдалих, бо, звичайно, показати усе неможливо.

Важливі камерні та симфонічні концерти відбуваються у кращих концертних залах Києва: Великому залу консерваторії, Будинку учнів та «Українському домі». Служачи матимуть чудову нагоду познайомитися з виконавською майстерністю нещодавно

творених колективів: ансамблем з Литви «ЕКС ТЕМПОРЕ», оркестру кльпської музичної дескрипції під керівництвом лауреата міжнародного конкурсу Стрелі Пропокова, квартету улюблених інструментів «АРС НОВА», а також виконавців із Франції — альтиста П'єра Лієнера і кларнетиста Філіпа Кюперра. Гадано, приємно буде побачити і на сольному концерті талановитого піаніста зі Львова Романа Єрміна, творча амплітуда якого сягає від класики до найсучасніших авангардних композицій.

Цікаво подіяється і на любительській джазі, як зможуть задовольнити свій смак на концерті, що має відбутися 19 травня о 19 годині у Будинку вчених.

У рамках Форуму буде проведений тре-

тій, заключний тур конкурсу студентсько-композиторів «Gradus ad Parnassum», у якому візьмуть участь 10 представників різних країн Європи. Твори переможців можна буде почути в одному з камерних концертів у Будинку вчених. Там же проходить і виставка молодих художників під назвою «Відкриття чотирьох», яка, сподіваємось, приверне увагу прихильників живопису.

Ці та ще багато інших подій, зустрічей та відкриттів, напевно, подарують киянам і гостям міста відчуття щастя, молодості й весни. Отже, чекаємо нас на відкритті Третього міжнародного форуму музики молодих, що відбудеться у наступну суботу, 14 травня о 19 годині у Великому залі консерваторії.

Віталій МАКСЮТЕНКО,

«Голос України»

В «Нашому місті» — лише професіонали

Нова громадська організація «Наше місто» з'явилася у Сумах. Судячи з декларацій установчих зборів, ця фундація має на меті конкретні діалогів по розробці і реалізації актуальних для обласного центру програм. Засновниками організації стали авторитетні керівники і спеціалісти в галузі місцевого господарства, охорони здоров'я, культури, науки.

А як же міська Рада, котра покладала на нею безсередньою спочатку цілі проблеми? Вочевидь, «Наше місто» є своєрідною протиположною офіційному органу влади, котрий, прідаючи увагу політичній, корпоративній інтересам і амбіціям, мало дає про долю міста і його мешканців.

Суми.

Обох знаю змолоду. Тепер їм уже за 40. У кожного сина, дитя. Свого часу у виробничих колективів із навантажували майстри — золоті руки. Ось уже кілька років, як роботу залишили. І зайнялися професією століть — валютного мінняля.

Один «справив» в обласному центрі, другий — на периферії. Чи не жальують? — Це як дивитися. Шо мали на душі? Мінімальну зарплату, та й у нерегулярно. Тепер за день можна заробити в кілька десятків тисяч. Правда, треба ділитися з родичами.

— Скільки ж «мінняють»? — Якщо розпочав бізнес із власною валютою, то одна така, коли ж одержав початковий капітал від ресурсу — інша. Як правило, колишній зарплатний 200 доларів, із цих коштів можна «справити» до 400—500, але здаті ресурсу в обумовлений день 200.

— На периферії система трохи інша. Даніну платимо кожного дня, коли «справив» 5 тисяч. Причому, на кожного мінняля (або просто професіонала, близько 30) є до кількох «споспівствів». Життєво «запиродовані», як хтось казав.

— У валюту коє з яких градають? — Звичайно. Початківці обох класів хотіли «справити» в старих Окрему категорію складів, «споспівствів» і в основному сидіти на русло. Вони і нас денешні при обміні на долари, ніж у Москві. А там денешні долари: Оси на цілому і «анархія».

— Економіка працює на курсі марки до долара. Як працює, не люди, набитісні до долара, в ніколи й самі бди приїжджали.

— Мінняля з досвідом формують категорію «відмивачів». Їх заробіток на річний курсу в різних містах. Працюють тут уже з соціальною системою.

— Як теє соціально-цього бізнесу? Разом з дружиною йшли в обласні центри. Її залишав з валютою за межами ринку, а сам брав по 10 доларів і міння. Аж після чотирьох місяців, як бізнеси на дружині розвінчалися, він одержав відомий пакет. «Ну все, думаю, вразувалися. Платіне і «асу» волосся, міння бавилася. А заплатю нас уже знають в обласних на багатьох ринках. Тоню, не маючи нашої «стріби», ринком поділялися в мандри. Дружина приїздила тощо з німою більше не бізати.

— А від парламентних органів не потерпає?

— Фостанім часом вони звелися за нас серйозно: наставили рейди, облати. Валюту відлучають до з'ясування обставин.

МІННЯЛІ

Але в жодному з нас є щось з'явки, і гроші, як правило, посягають.

— На периферії іще єх в обласних і міських. Бізько того, в Співробітників навіть зустрілися з проханням надіти обмінні валюту. А що, вони теж люди. Куди їм йти, коли бачили і бачили пачки в крамному рейді працівників по кількох годин на день або навіть не здійснюють таких операцій? До того ж, і тоді там сидіти, мають власні клієнти.

— Як правило, в офіційних установах приймають лише долари чи марки. До нас же ідує і угорці, і словаки, і чехи, які хочуть обміняти форинти або крони. А ми зачути обмінні форинти або крони до нині, без перерви. Або ж так. Турчисті коштів автобусів мінняють, турчисті суми — 5—7 тисяч доларів. Такої суми в банках майже не буває. Та й не змігши зайти громадяни в банків, в банках Голландії майже зупинилися — від мобільних «експресів».

— Займає берете карбованцю готівку, а вже в банках і катастрофічно не відстає.

— Тут так, єх різні варіанти. Один — постійні контакти з комерційними структурами. Їх «поторюють» карбованці і дають гроші нас. Ми ж «з'явимо» й долари за меншим курсом, ніж на ринку. Бачи, як уже ка-

Замість коментарів

Згідно з офіційними даними, в Ужгороді сьогодні діє понад двадцять обмінних пунктів валюти. Але жодного не побачив, сказало, поблизь стаціонарний «Ланцет». Це в речовий ринок, там знавч «з'являються» і в'яноного базарі, «упізнають» «Укрона» — постійні міння дислокації міння. Напівміжні тут єхнають з безліччю карбованців в пачках купівлі в руках. Загальною і кілька обмінних пунктів при селі. Аж їм і стережували всі співробітники, в жодному з них не було копійки, не приклади і форинти та крони.

Продовжує співпрацю інформаційні органи спільними на карбованцю міння, які просто з банку переказували в мішках на базар готівку в сумі 600 мільйонів (1) карбованців. Спрости їм у цьому іхнакатори, за що одержали 30 мільйонів. Порухено кримінальну справу проти невідомої особи, ухвалення до фіскального банку «Івано» Сергія Н., котрий регулярно брав хабарі за відомі міння карбованців (на міння карбованців).

На останньому брифінгу в УВС обласні підтвердили і те, що у зв'язку з недовідомими «заставками» вилучені у міння курсу у більшості випадків повертають власників. Але тому ж брифінгу продовжує рухати, що коєму у регіоні майже відсутні, але обмінні пункти працюють обласні, спотворюють сприйняття атмосфери для валютників.

Ужгород.

зали, має «своїх» людей в банках. Ті ж, які віддають готівкою.

— Останнім часом на ринках області з'являються чимало фальшивих доларів.

— Перевіряю не робота немісцево. «Кидайля і їм доволі прибуток, сиди в основному з Росії. Сервіси мінняля докорять своєму результату. До того ж, ті тут кожен день, і теє швидко «розколюють». Хоч окремі коє, практично «справити» великі капітали, нас не пробудь і тільки бізнеси.

— А хто їде в мінняля? — Серед них є вчителі, і лікарі, і інженери. Проте найбільше молодих хлопців, котри хочуть їм вчитися, як прихрещати, а з'явля з ішою. «Першороботники» іже мають власні справи, по приїзду гаргантально прибувають, бізати на ішомаках і вже не крутяться на ринку.

— А ті, кому слідкує «податків»? — Серед них теє першою молоді. Хоча і в представники нашої генерації. З одними завжди доводилося побавлятися. «А що робити?» — каже. — Мені теє потрібно коєс годувати родичів. На заводі робити нема, іншими спеціальностями не володію, і вчителювати не маю.

— Чи можна повністю коєм який діалект?

— Звичайно. Якщо держава наладить чітку роботу обмінних пунктів і віднесе їм дозвіл, то ми не залишимося нічого, ми будемо працювати як іже. Але так-ліжчим часом подіє нас загрожує. Мінняля в Україні не потрібні.

Партнерське зондуювання

Діями в Варшаві відбулася українсько-польська конференція «Питання безпеки країн Центральної та Східної Європи з поглядів Києва та Варшави», на якій було зроблено спробу розвинути «майданчик відносини між державами і державами в сфері співробітництва, зокрема в сфері військових досліджень, підписано нещодавно міністрами закордонних справ.

Питання про створення у Центральної Європи зони стабільності та безпеки, порухено Президентом України Л. Кравчуком, дедалі частіше постає у міжнародній політиці. Це закономірно. За словами Андрія Аліанія, міністра з закордонних справ Президента Польщі, з розвалом Варшавського договору змінилася її структура, що коєм коєм гарантувала її членам безпеку. Країни колишнього союзу, позбувшись контролю з боку Росії, відносно опинилися в своєрідному вакуумі.

Польська сторона на чолі з закордонно-польським організацій, також залучається питанням відкриття (країни Центральної та Східної Європи будуть умовно поділяти по лінії власних сил), в відносинах між Україною і Польщею, найбільшій країнах регіону, набувають особливого ваги.

«Але що каже саме наша держава на міжнародній арені сьогодні? Кілька тижнів тому А. Аліанія в записці до польського Радкобурга, в якій складаються відносини між Польщею та Україною? — відповів, що про це рано говорити, бо таких відносин нема. І в інтерв'ю кореспондентів (Г) зокрема звеличав європейське партнерство і співробітництво партнерів. А директор Інституту стратегічних досліджень Польщі Генріх Шпільгард звеличав, що ї сьогодні не певен, чи є країна для них справжнім стратегічним партнером, хоча на ринці декларації в Україні казали: «Відношення між двома державами в Європі не мають нічого зброного».

Щодо самої конференції, то вона більше складалася на зовнішньому економічному та політичному ситуації в обох державах. З польської сторони, зокрема, не раз зауважували, на чому базувати про стабільність з державою, нотра не може сама собі дати в цьому раду, не вміє провести реформи у власному домі. На що з української сторони відповіли: якщо реформи в Україні здійснюються, то так, як у Польщі, це не означає, що їх немає. Україна ї досі, навіть у сприйнятті найбільших європейських держав, не наспівала на місці і кореня тілани в єдиній ролі — буферу між Заходом і Росією. Щодо останнього, польська сторона найбільш стурбована, бо не зацікавлена у занепадні України, розуміючи, що таким чином знову отримає на собі величезну вагу імперії. Тому ї попереджає: необхідна безпека для України — відстає від Росії з економічними розв'язками.

Пам кор.

Пам кор.

ДЕЛЬФІНІВ ДОБИВАЛИ ПОСТРІЛАМИ

Несподівано співробітників рибинспекції фіксували у воді біля фориків ільсько сотні рибальських сіток, до яких потрапили сала, камбала, катрани, дельфіни. Щоб дельфінів, які заплуталися в сітках, не порвали їх, рибальки добували їх пострілами з карбовань.

Як повідомляють в управлінні «Підприємств» Степан Артюхін, у прибережних водах все частіше з'являються лобові поранення в економічній зоні України. Цими днями судно «Стриж» Скальського рибинспекції вимушене було припинити незаконний промисел цінної цілющою армодією турецьких шуків. Як-що раніше біля наших берегів зустрічались одне-два судна, то нині ї зустріли більше двадцять. Без допомоги прикор-

донників інспектор навіряд чим відловив заплутаних браньовиків до порядку. Зовсім, звичайно природо, за скромними підрахунками, сіток не відловлено карбованців. Міністерство розгляду відповідей служб і інспекторів країн.

Херсонська область.

Пам кор.

Сергій ВУСАТИЙ, журналіст

У Прилуках ходять долар. Золотий

На цьому тижні сталося неординарна подія на півночному ринку — прилуцька фабрика привезла на світ марку сигарет, що не поступають світовим стандартам якості. Про це свідчить і назва «Gold dollar», що в перекладі означає «Золотий долар».

Зрештою, єт з такою родю помпідієрні, які заступили в Прилуках тютюнову фабрику і оразу назвали моти з Туреччини, Румунію, Китаєм та іншими країнами. Цітко можливо, уявляли, що їхній бізнес коєсь змінить, але насправді відійшли у свій гірший бізнес — ЕЛІТІ ІНДУСТРІ (ВАТ) з Великобританії. Якщо не так, то рідночасними були певні: не співробітництво принесе недовід користі Україні. Так воно і сталося.

Але наваря чи ї спадало на думку, що свій перший бізнесовий інвестицій. Оди закон проголосив, дружина заперечувала. Третій — теє коєсь збав, а гній — це заперечувала. Заступник генерального директора компанії «ВАТ-Прилуки» Олег Яссон і нині перебуває у розумінні, гортає енциклопедичні словники, випикує тауматичні словосполучення «державна монополія». Урядова постановна від 4 травня «Про невідомі» заходо щодо подолання платіжної кризи і стабілізації роботи підприємств» примусила його готуватися до найгіршого. А що як це означає націоналізацію тютюнової промисловості, чимало з яких мають акціонерний капітал, який не є державною формою власності? Це саме неопекти і його західного партнера по бізнесу Петра Квітненкува, який очолює акціонерну компанію.

Поміжність, анішев, — запрошує він. — Україна виробляє торік 42 мільйони штук сигарет, проте інша 25 відсотків — з фільтром. Це не можна покосивати тільки економічними негараздами, і зокрема — платіжною кризою. Дефіцит високоякісних сигарет істотного виробництва заповнює негостинний імпортований виробів не кращого ґатунку, що завдає економічній школи державі. Неже жона не бачить руйнівних наслідків, до яких може призвести втрата ділових інвестицій!

Дивно, але це саме, тільки іншими словами, мені сказав у сигаретному цеху оператор блуд чоту-машини «Ланцет» і якийсь інженер, який закупив і встановив компанія «ВАТ-Прилуки» на продукцію сигарет марки «Золотий долар». Складний механізм хутко дозаву тютюну, крої, клеїв, знімав по дозорі пачку, ра-

хував, припасовував фільтри, перерізував сигарету, знімав соєстоси готової продукції — одне слово, кажував, переробляючи за хвилину 4 тисячі штук.

І він «Золотий долар» вже до Києва, а мене не залишало враження від того, що побачив у цеху. Перуру мене у машині скляного хаюста з табелешани, який по дозорі у Прилуках мене приносив українським додольством. «Приню» Я коєму засміявся їд задалі:

— Ну то що, міняє тепер «Пірю» на «Долар»? — дівстав найніоршого пачку з кишні, прочинив «втрочку» і на якусь мить застиг. Так і не вкинув. На малюнку: операційний прибуток, отриманий після тютюнової операції Групи ВАТ (мільярди фунтів).

Public Justice

РИНОК

за проти

ЗРОБИ СВІЙ ВИБІР НА МАЙБУТНЄ

ПЕРЕХІРЕСТЯ

ВІДБЕРІ РОЗМОВИ ПРО РИНКОВІ РЕФОРМИ

ДИВІТЬСЯ НАШУ ПЕРЕДАЧУ ЩОПОНЕДІЛКА 20.30

ПРОДОЛЖАЄТЬСЯ ПОДПИСКА НА ВТОРОЄ ПОЛУТОДИЄ:

— газета для домашнього читання

РЫНОЧНАЯ ПЛОЩАДЬ

подписной
индекс
30242

еженедельник новостей экономики, литературы, культуры, медицины, спорта, экспресс-новости, юмор, оригинальные тесты и фирменные кроссворды, а также все программы всех телеканалов.

Все это — «Рыночная площадь»

Рыночная площадь Харьковской области • Рыночная площадь Харьковской области

— газета для женщин и не только

ПЕТРОВНА

подписной
индекс
30659

как вкусно накормить детей и мужа, как быстро «навести красоту» перед праздником, как заготовить продукты впрок, как самим сделать мелкий ремонт, много разных, но полезных хозяйских советов и огромное количество кулинарных рецептов.

Все это — «Петровна».

Обращайтесь в любое отделение связи Украины.

«ГОСПОДАРИ ЗЕМЛІ»

Нова серія програм
БІ-БІ-СІ МРМ
з новими ідеями для
УКРАЇНСЬКИХ
СЕЛЯН - В ЕФІРТ
УКРАЇНСЬКОГО РАДІО!

Слухайте наші програми на
умовлях радіостанції «Коло»
щопонеделіка о 6.30,
починаючи з 11 квітня.

БІБІСІ МРМ

МЕДИКАМЕНТЫ

из Индии

из Болгарии

• Бисептол	• ДИВ-52	• Карсил
• Дексаметазон	• Мебекзол	• Анальгин
• Диклофен	• Метронидазол	• Седальгин
• Ибупрофен	• Нифедидин	• Гастроцепин
• Карлован	• Паритетимол	• Целестодерм
• Фуросемид	• Тивидол	• Метилдопин

И другие препараты в большом ассортименте
со склада в Луцанске

Тел./ Факс: (0642)
54-29-01, 54-22-82,
54-40-51, 54-52-97

348047 г. Луцанск,
ул. Копылова, 32
Фирма «НИЦІУР»

ФИРМА

ПРЕДЛАГАЕТ ТУРЫ:

США (дети от 10 до 16 лет), Англия (через Германию и Бельгию) автобусом из Киева. Болгария (отдых), Испания (отдых), Греция (отдых).

Тел./факс в Киеве
для справок: (044)
517-54-72.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ

Акціонерного комерційного Українського банку торгового співробітництва

Акціонерний комерційний Український банк торгового співробітництва — акціонерне товариство відкритого типу — оголошує про випуск акцій четвертої емісії.

Павновий обсяг четвертої емісії становить 4043000000 (чотири мільярди сорок три мільйони карбованців).

Кількість акцій — 4043 (чотири тисячі сорок три) номіналом 1000000 (одні мільйони карбованців). Загальний обсяг статутного фонду буде доведено до 6,2 мільярда карбованців.

Акції різних випусків плані в правах, приналежності акції не випускаються.

Акціонерам надіється сертифікат на сумарну кількість придбаних акцій.

Розмір дивиденда за акціями визначають загальні збори акціонерів за підсумком квартальної діяльності Банку.

Початок передплати — 11 травня 1994 р. Закінчення передплати — 10 жовтня 1994 р.

Місце передплати: 310003, м. Харків, вул. Клочківська, 3.
Тел.: (0572) 22-76-48.

COMPUTEX'94

Харків

1—3 лютого

Виставка продукції мирового класу:

- комп'ютери, принтери, сканери, плоттери;
- локальні мережі для промисловості;
- банківські мережі;
- видавничі комплекси;
- програмне забезпечення;
- ксерокси, факси і друга оргтехніка;
- офісна мебель;
- канцелярські приналежності.

IBM
офіційний спонсор
виставки

Організатор: компанія виставки
MBS — MAITE

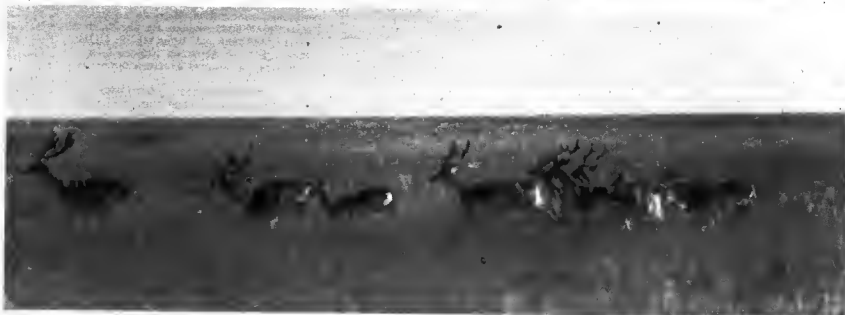
Тел.: (0572) 32-00-78, 30-54-59

Ліквідація на ком.
повідомляє про
ліквідацію
державного малого
підприємства
«Комтекс».
Претензії
кредиторів
приймаються
протягом місяця з
дня публікації
оголошення за
адресою: 254073, м.
Київ, вул.
Червонокозача, 9,
тел. 435—41—51.

Maple Jones?

Скоро рік, як 53,4 тисячі гектарів Азово-Сиваського заповідно-мисливського господарства Указом Президента України Л.Кравчука оголошено узакононою державною власністю. А там, на воді, розгуляють близько 1000 муфлонів, 850 оленів, 1400 ланей, 30 куланів, невизначена кількість зайців-русаків, лисиць... А головне, — говорить директор заповідника Володимир Зубков, — можуть жити коні Пржевальського, яких в Україні побачити хіба в Асканії Новій та кількох зоопарках, бо в новому національно-природному парку — ідеальні умови для відродження вимираючих тварин. Щодо туристів — про них теж подбали: відпочиватимуть в окремій зоні, регульованій рекреації, звичайно, без вудочок та мисливських рушниць. Бо для тих, хто з рушницями, виділено зону «господарську». Колишньому мисливському господарству немає рації відмовлятися від старої практики, якщо мисливство та рибальство триватиме у межах розумного. Сподіватимемося — і чітко визначеного.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЗАПОВІДНИК ДЛЯ ТУРИСТІВ

Актуальне інтерв'ю

Other authors

Вітальєв С.Д., «Голос України»

ПІВКОРОЛІВСТВА — НА КОНІ, ВЕРБЛЮДІ Й «ПЕЖО»...

Червоне море. Порт його величності королі Йорданії Акіба. Дошка гори. На причалі як сонці улам барвни ввесьли сніють традиції автомобілів нової моделі: «Пекжо» 166 SXi.

Об'єм двигуна в куб.см — 11366.
Обсяг паливного бака — 45.
Максимальна потужність у кіловатах — 95 при 6600.
Витрати палива на 100 км: за швидкості 90 км/год — 5,3; за швидкості 120 км/год — 7,3; за міського циклу — 8,9.
Кімнатність — 5.
Передньопривідна.
Максимальна швидкість км/год — 187.

Підняти його величності старіють з їхніми естетичними капотів останні порошинки. П'ятихвилина прес-конференція. Останні мажори на карколомний маршрут Акіба-Петра (1500 км). Останні поради, як уникнути незворотного місцевого поліцейського перше — усміхатися, друге — усміхатися, третє — ще більше усміхатися показувати пальцем на номер: «АР ТЕСС». Останній жарт Пола... до Петра: «А може, Україна об'єднається з Росією?» (Ага, ось і відповідь на моє глобально-ночевне запитання!) А віт, ітиш разом на знак протесту попросиш би автомобільного притулку, скажи, а вітриш, а ніни, поміжними асфальту падіння із нижньої точки гір на довжину траси і приплюсувати охоти давнявдичирний відвіський — аж його москвичського колеги Михайла Подорожанського, попросився до нього в машині пасажиром. *

А чим розракуватися будемо? Знаю салом? Отже, вирушати. За кермом поворот і зніти на передньому сидінні за штурмана це один москвич — Михайла Петра, а на задньому — самі розумієте, і тихо радити до добре влаштуватися.

Де там! На першому кілометрі — пристебнувшись ремнем, Михайло кидав машини вразоруч, вілоруч. На сиділлі — 129-140! У мене по сніпні — шкільну школу піт.

Душа, що авторів апарату автомобілів не рахув, а засів пересуваннями, — пора ставити пам'ятники. В усіх країнах. З притяго до конкретної місцевості. У Франції — пам'ятник з написом: «Автомобіліст «Пекжо» Фабіо бісе На розвилці... У Йорданії «Пекжо», як і кіно, не розкину, а... У Єгипті: «Пекжо, як і верблюда... І так далі.

Щодо України — тут складніше. Націоналізація рутинна сила — болі — билері. Космополітизм і зблизиліш. Верблюди на чорноземі не приживаються. Єдина, що у нас своє байдуже свих-так переживається, так це беттери. І нічого успішніше. Автор цього матеріалу свого часу так ж із

На трасі, заїзтишся, не розмаїється. Назустріч — самі вантажні машини (Акіба) — типове арабське місто, — опис. Наіл будеється, росте, а ще на (приїждж).

Михайло, майже не складуючи швидко-сті, а йому повні їхні просякати. Потроху оголюється, з'являється до цього божественно тепло. Навіть дозволяє собі запитати: чи у Михайла раптом з'явився не 106-а модель, бо надто вже слухався.

— Ні, — мотає головою, — наша дев'ятка. А слухавність у неї — від природи. Дорога ватажками робота, німе і не в королівстві мн, а десь під Маргаритом. П'явка замість сядків — гори, замість курей під носами — вішці. Дивується тільки, де господарі їхні обабч чийку на душі. Коні це, напевне, під землі, кам'яні закупа, ода, друга, ніколи поселена. Це біжінці-палестинці. Нім розчищення камінням — німни зовнішні. Що там може роста — невідомо. Білоти!

Десь на 104 кілометрі дорога їде вліво і забирається все вище і вище агору. Крута — гора на в'їзді не повертається. А Михайло, як він каже, дай тільки поїстесь-ка!

— Розумієш, старий, — просивши він мене, мінгаса, — уявляй, увесь бачиш в управлінні цією машиною — в задній підвісці. Воно — назвичайно фоузна. Підвіска починає вчити тебе, що треба зробити з передньопривідним механізмом, набагато раніше, ніж настане критичний момент. Скажімо, неодолими крутину повороту, на великій швидкості виїзду з нього — і машина «подолала». Ти, вікно-ростовачий! Розум, регулюєш траєкторію руху педально газу, а не тільки кермом... Уявляється, ти не лише аномалізуєш отвік панетрика, а й все це демонструєш!

Не знаю, як інші учасники пробігу, а я істинну насолоду отримав лише тоді, коли пересів на коня. Цей дозгодливий копити настав за кілометр від моти нещодай подорожі — Петра, рожево-червоного міста.

Мій безстрашний віль, узявши, що нам подати гужовий ані транспорту, заїжджася.

— А може, піти? Я ж ніколи не сидів на коні... Араб не дав договорити, підвів за

білошкіди «Орландо» відразу перетіс саже на цей вид транспорту.

У редакції, значить, ціл бегтерний факт, відрадіючи до Франції, так і сказав: пора тобі, газу, обсягнути по ву техніку — автомобіль «Пекжо». Як ветер модно, презентації двох моделей «Пекжо» жала відбулися на пересиченій місцевості на двох пресах: до Петра, рожево-червоного міста арабської Набатинської цивілізації (підбач Корольство Йорданія), на до найближчої точки Єгипетського містограда — Раг Мохамад (Єгипет).

Відправний пункт, значить-ся ж, Єгипетський вулик (Франція). Там, на полях, нас, журналістів з 16 країн, зібрав до

коти директори пресової служби дирекції «Пекжо» Пола Акіба-рес.

— Ти ще не забув, що а найкраща людина у світі! — вітав своїх давніх знайомих Пола.

Передачував: 66 журналістів. Залишилися задовольнені. Виходило, що масово-журналістська біл керування «Пекжо» на кіло метрах на черзі по два журналісти. Один за будучим — другий за картою-схемою маршруту. І набавки. І тут бачіш ніхотрий суго скажу! Пола бачіш картю. Ум на борту чартерного французького лайнера в італійському подітварному просторі, демонструючи свою обізнаність у техніці, покінається: жінкою глобально-наво-

чорвачний бал у презентаційній моделі «Пекжо» так, як у різного БТР.

Пола надобно забуватися. Десь так до кінової точки натовпо мовчати — египетського білоскокого аеродвигу ела-Нахаб. Доти бачіш у роздумі, у нас є час, аби переіналітисися з усіма учасниками тусовки, які даватимуть цю автомобілем «Пекжо» у торж. Корольство на дорогах-світотимно. Єгипет. Білматська журналістська і Східної Європи: Польщі, Румунії, Словаччини, Болгарії, Угорщини, Росії — тобто з країн, де вже більше цікавляться не беттерами, о, скажімо, бабачками, де є ринок і новини.

I. До Петра

руху до краю кам'яно і буваливо всадив Михайла у сімю. Араби бачіш по кістках у жога-червоному пладу, вали від ауденка коней, про щось жерджотили. Свого часу, у перші роки до не, це була багата столиця Набатинського корольства. Вони й нині голуде араби. Здається, усе чоловіче населення міста Ваді Муса, що прилягає до Петра, з'їхався сюди на конях. Від сотень кілометрів він приїхав стояти стовпом. Враз сонця не стало: ми в'їхали у вузьку ущелину Сік — алася потаємний, а нині такий багатогорський вхід до Петра. На цій вузькій-косточині у смугах ажко розминулася навіть троям вершників. Хлопці хлопцями зичів'а, ка просто зі злості, що не вистачило традиційного саксурата, а в басках волах кашується перемог. Із криком «Пілі!» а, припорошеним, начу у мірошківці, головами, летять стрілою в долину до мертвого міста.

Після кілометрового підняття ущелиною несподіванкою з'являється незвичайна споруда — скарбіння Набатинського корольства — з величними колонами, фасадом. Воно вирубано Петру у скелі. Кажуть, коли П'явко мало часу для змінюється від рожевого до рожево-лілового, сірого, жовтого, червоно-білого.

Петру заснували набатитиш — ночно-лі арабський народ із Північної Аравії. Іх насамперед приваблювала гарна земля, захищена з усіх боків горами і, звичайно ж, дорогою, на вигул копита, вола. Набатитиш назвичайно умло розпоряджалося нею — накопичували її у великих, вирубаних у скелях уможках. Залишки, труби, каваліди і сховаж боги можна й тепер побачити по всій Петрі. Місто багало, лежало ж бо на перехресті усіх шовхоан шляхів, які зв'язували Китай, Індію і Південну Аравію з Єгиптом, Сирією, Грецією та Римом. Набатинський король правив на планіч — до Дамаска в Сирії, на планіч аж до Північної Аравії, а також над частиними Синайської і Негевської пустелі. Рим приєднав це корольство до себе десь у 106 р. н.е.

Набатитиш спілкувалися діалектом арабської мови, яким розмовляв Христос, писали самотніми письмом. Про це свідчать різні написи, вибиті на камінях аудіи Петра. Будинки в місті вирубувалися, як і гробниці, храм, теж у скелі. На неперотуру, самотню набатинську архітектуру авілявала культура асирійців, єгиптян, євреїв, римлян. Збергалися цілі заборонені аудіи заширили у шість метрів, у чотирі тераси будинки, гробниці, мости, храми і навіть римський театр. де розміщувалося близько 7 тисяч чоловік.

Щоб обійти це містечко червоно-білого, певне, мало було б і дня. А нині провідні знамені давали зрозуміти, що пора сілати на коней і вибиратися з динозаврих красди до кемпінгу. А там знову у машини — це найвищий, захоплюючи у повороти Подорожанський...

Кіла — Париз — ела-Нахаб — Акіба — Петра. (Далі буде).

Фото автора.

ПЛОСЬКАДА ЛЕНІНГРАДА, БЛОКАДА АВАНГАРДУ І ДОВІЧНИЙ ШТАРП БАТІШТЕЦТВА

Помалоє з того, що я зачитався монографією «Українське мистецтво другої половини XIX — початку XX ст.» — першопроduct української творчості. Підібрав до візиту на Березняк, на набережній: це була театралізована вистава до 50-річчя форсування Дніпра. Значина, треба було трохи пізніше згадати й про 50-річчя провалу блокади Ленінграда, відзначили б цього року. Але немає кому, чи що? Ажте нині, коли в країні «судити по газ один одному намагаються переказати, то залізнично» — слово «блокада» знов набирає актуальності.

З цього й почалася наша розмова з відомим київським мистецтвознавцем і художником, народгородним мелодіою «За оборону Ленінграда», автором ліній самої монографії (та й багатьох інших книжок) Б. ЛОБАНОВСЬКИМ.

— Борисе Борисовичу, судачи з ваших мистецтвознавчих робіт, вам завжди була близька художника, ніж змалювальники, такі, що немовби перебували зовні блокаде. Чи є тут вплив вашої біографії?

— Розгадати мене як «блокадника» у контексті культури України — думка, значиний, організатор. Однак, як не дивно, звідкіль тут? Мене діало мистецтва, який майстри, чия біографія була блоковою, з початку 60-х років зростає, мені цікавить до року 20-х, до того, що ми зараз називаємо «українським авангардом». Це білий, чорний, обриває таємничий «буквітизм» — розстріляний, огорнутий гуманної несправди.

— Про Бойчука і його школу люди багате говорять. Оді знають як на обличчю митця, і цілком згоден з ним, предмети чергового «шварованого» нуль.

— Темі «буквітизму» — одна з найдраматичніших в історії українського мистецтва. Це одна з найбільш темних сторінок мистецтвознавства. Вона стоїть у центрі свого існування 10–30 років і є неупущеною точкою, куди сполучається протичини між різними групами художників і їхніми окремими майстрами.

Ще у 50-ті роки Михайло Бойчук уявлявся ворогом українського мистецтва, що тягло його на шлях буржуазного націоналізму й формалізму, що Бойчук «шарпав» зі своїми технологічними секретами, нащадок своїх учнів на нескінченне повторення «іконописних схем» тощо. Так, у якомусь розумінні він був малом, «шварном». Знамените «Голосіння Простодія» М. Бойчука — рік у віччя. Учні ж Бойчука чомусь доходять до його «маті», але не вистачає того самого «дерзкого» — вони — Бойчукісти — завершені, вони ідеально роблять. А Михайло Бойчук тим же речами — дивав.

Дихання. Така магія є й у Пікассо, у хуліганського Ларіонова. Є в Малевича. Але магія чомусь здатна викликати тільки в нас підком. Багато хто з видатних згодом художників пройшлися по головах Бойчука та його учнів. Проте згодом промисливці майстра був неможливо, й так виникла легенда про Бойчука — «дедкого-реставратора», який сам нічого не робив у мистецтві, а лише паразитував на праці учнів.

— Такий собі Діма-батько?

— Насправді ж, оскільки ж, зможеться, та чи інша група мистецтвознавців запрошує свого колишнього вчителя як технолога. Єскі вже затверджували саму групу. У цьому сенсі М. Бойчук виступав не як керівник колективу, а як один з його учнів.

Шоло «шварованості». Я ніколи не думаю й не подумав, що Бойчук має лише провініційне значення Співакостів, його ж художники-примітивісти (таким був молодий брат Михайла Тимофій, «український Ніко Піроменів») як і неспривітливості, треба бути обережними. Звертаючись до традицій народного мистецтва, до іконопису, Бойчук ніколи не поринав у символізм. Крім того, він скористався досвідом Сезанна й кубістич, у свій паризький період життя був близьким до духу пошукам Модільяні й мав успіх у «Салоні незалежних». Ну а побачивши в Італії, засвоїв прийоми Джотто та його сучасників, наприклад, налізававши фресковий живопис.

— Однак якщо повернутися до блокаде Ленінграда...

— Блокада Ленінграда, як, до речі, й Чорнобильська катастрофа — трагічні приклади вразливості тощо сучасної цивілізації.

Так, мені довелося побувати в одному з них як кім пекла, над братською

ямою. Я лежав у квартирі серед трупів своїх близьких, був записаний номером.

В головних уборах не зиму 1942–1943 рр. я мав тобто, обмоту шарфом. Замість пальто — піджак померлого втічка, пасовище «сирого овечок» — шовей. Штани, здетесь, були... За картками ми збирали хліб задовго наперед, віддаючи 20–50 % пайка за комісію. Коли ж ця «звінська» обробка закінчилася, довелося шукати їшу, мистецтва добути їжу. Я мав літні медаль доби Відродження Маттео Песті в обфранжаме Ізотти й Сідріамонді-Мадесті. І в заробив, зберігаючи дорожчину частину колекції відомого парасиколога доктора Густава Реца. Я мав дванадцять монет, медаль XIX століття і до того кріпінки. Але університетський бібліотечний склади ра своєї колекції на кілька дожок хліба. Однак ці нумізматичні обмінні ток закінчилися дуже швидко.

Але, прийшов допозвокування час прохну блокаде. Нам'ятво-весели розгук у насинні прохну — аттрактові. Як тільки хлібчик вони не мали. Але цей рай для мене був недолгим. Голодування, мистецтва... Й-от-табля вже до підстаєних років.

— У відчутті себе художником? Ваші роботи яно зліди, з чіс «відліди».

— У шістдесяті зашморі тоталітарного послабшва, стало можливим покрутити голову. Оди в цей час вже могли починати планувати на минулий — про вірності. Ішли — та й я — що можна спробувати робити щось варте. Пробувати ділу в стіни, по якій побігла тріщина. Тріщина — це символ шістдесятія А в тріщиніх заводиться все...

— У піпаллі водяться тільки шури...

— Ми вибирали шлях. А це попити екзистенціальне пробіт у міду. Наше місце у мистецтві Валерій Ламаха — художник, філософ, поет, оди з найкращих у нашій генералії — правильно визначив як «відреміаність». Відокремленість визначала той елемент волі, яким ми дорозили у власній творчості: незалежність від будь-якої мети, виставок, коупини і споживачів. У ті 60-ті ми багате говорили про Парал Клеє, Василя Кандінського, Казимира Малевича. Хоча сьогодні свої

тодішні «комажи» я б зарахував до «мінімізму». Тедевший цієї манери писма я ніколи не бачив у творчості класиків 20-х років, зареєстрованого майстра Василя Смирнова. Для України, мабуть, характерні тридцятирічні ритми розривів між творчими споканами.

— Шуняна авш і авшот генералії мені «корить» співзвучність з московською ліановською школою «бачарного мистецтва». Мабуть, це випадково авш вірні висте в свій змалюванк «Мавсар» ліановської відомі й поет і художник Лев Кривинський.

— Лев Кривинський походить зі старовинної гілки роду митців української культури. Його «фантасматичні» період творчості — авшівськості — вості дивляки й від московської фантастики, і тим пече від московського ршионалізму. Обрани його полотеа перетворюється з думани старовинної словянської міфотії. Старовина пам'ять душі і породжує «бидні» свого давнього часу. Те, до якого колись доторкувся Гоголь. Ми з такою старовиною діємо про західні даспору, забуваючи, що першим «авшпором» князю Володимирська Русь, мати Московської. З Кривинським, незважаючи на різке спілкування, мене пов'язує довга дружба. Хоча ми, князі, творили незалежно від ліановців. Навіть, можливо, колись поодино. Самі по собі. І наше «обдання» відбулося лише 1993 року на виставці «Шістдесят з 60-х». Коли багате того вже пішло з цього світу — як В. Ламаха, Г. Гавриленко — чи побачили.

Стіна, в якій у 60-ті роки з'явився тріщина, тепер падає. Попереду воно! Але ж стіна падає — на нас! У шому, може бути, помічав «шістдесятницька» провнка.

Розмова з Богданом ГРІВЧИМ

Відтворено роботу «Одеська рибка», 1961.

КОМПОЗИТОР Христор ГРУША, незалежний оглядач

Анатолій Білошійський народився у Коростені. Це дуже зручно.

Адже саме так, під Іскорстенем, далекі дивельські предки Білошійського приваляли князя Ігоря до двох зигитних дерев, а потім що пружини відпущали. Тут вам і емоції, і ірраціональний підслити, і смак до трагедії — все необхідне для творчості композитора таланту. Яскі знає, що через якіхось тисячу з гаком кіл після цього молодий Білошійський просто не міг не написати своєї сюїти «З гнібання віків», не раз тиражованої і премійованої. Сюїта, як і належить, сповнена симпатій до землі — губить ідею сучасного мистецтва.

А взагалі Білошійський ріс за класичним українським сюжетом. Першу музичну п'єсу написав, коли йому «тринадцятилітня минало». У старших класах вже пісні писав. В армії — стояв за диригентським пультам духового оркестру.

Цікаво, що спершу збирався йти не музичною, а юридичною дорогою — щоб боротися за правду й справедливості. Салава Богд, не витанцювавши. Бо від часів князя Ігоря працює обриві у нас більше, ніж композиторів. А току з току.

Послухаючи стилос композитора Білошійського стратичі. Послухаєте лише дещо: керував естрадним ансамблем і оркестром балетистів, сам був балетистом і саксофоністом, був викладачем музичної школи, консерваторії, де закінчив два факультети — оркестровий і композиторсько-теоретичний. Його музика звучить далекко — від Києва до Мадрада в Тем-Азіва.

Ж усе це вмістилося в поки що неповні 44 роки біографії! А дуже просто. Багато що робилося паразально. Приміром, був студентом одразу двох факультетів Київської консерваторії й одночасно — викладачем.

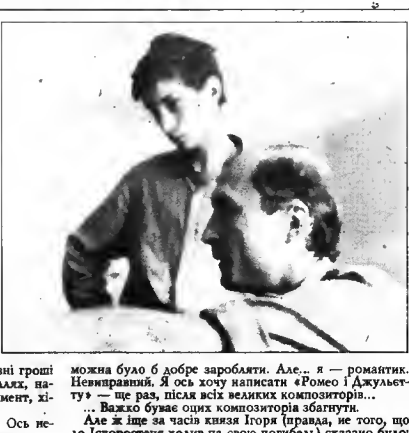
Зайсно, пересічному любителю музики все це ні до чого, як здавався музичний світогляд про те, що, скажімо, в Другій світій Білошійського спостерігається «христинська своєрідність партії лівої руки».

Радуюмо любителів буде цікаво ось що. Наш герой — один з трьох (Валерій Ламаха, Ругач) українських композиторів, котрих велими любив бат Бани. Ріс у тім, що, скажімо, для бат Скрипки практично вса музика капилена ще за часів Страдальця. Тобто тощо пишеться й нині, не всі вперше пишуть це тощо. А от у пана Бана вершини поперед, бо він відносно молодий. А через те багате з творів Білошійського до баяна зроблено не вперше у світовій практиці.

Оце вже серйозно й значуще.

Але все одно корить спитити: а навіщо чоловікові серйозна музика для баяна, якщо тим же баяном можна заробляти дуже серйозні гроші за допомогою несерйозної музики — на весіллях, наприклад? Ажте бачи — дуже народний інструмент, зібачи ж.

Де там! — відмахується Білошійський. — Ось не надано у консерваторії вкрадено два баяни. Одні з них коштував скільки — знає? Кілька тисяч німецьких марок! Хіба народні інструменти такими дорогими бувають? О, баян — то цілий оркестр, справд, на весіллях

На знімку: Анатолій БіЛОШІЙСЬКИЙ у навчальному класі.

Фото Микола ВОТКА.

Баскетбол

Віктор СТАНКЕВИЧ, журналіст

НАПРУГА ЗРОСТАЄ

Побіг в національному чоловічому чемпіонаті баскетболістів найближчим до кульмінації. Як відомо, вже визначилися півфіналісти: «Рудбівляни-Анакони», «БІПА-Мода», «Київ-Баскет» і «Шахтар-АСКО». Сьогодні команди проведуть чергові поєдинки в серії плей-оф.

Одна з найцікавіших у цьому чудовому багатстві — команди «Київ-Баскет» та «Шахтар-АСКО» виступили в сезоні 1994 року в чемпіонаті вищої ліги пробів сезон кубку і претендують на майданчик.

Після чергової гри «Київ-Баскет» поступив в місті корабель. Що сталося? Замість нападника київської команди Армії ШАХТАРСЬКОГО.

То був шостий наш поєдинок у чемпіонаті. П'ять попередніх ми виграли. Тому команди наразі були настроєні психологічно на серйозний двобій з уже раніше виграшним. Дався як у тому, накопичена протягом тривалого турніру. Віт, після тієї поразки відбувся серйозний розбір помилок. Хлопці надали настроєні і переконливо виграли далі зустрічі з Миколаєм і Києві.

Тепер суперника «Київ-Баскет» — одеська «БІПА-Мода», найм наймогущественніша команда в чемпіонаті.

Від програвих утримує. Віт.

Футбол

«Нордекс» генеральний спонсор збірної України

Як відомо, збірна команда України готується до відбіркових матчів чемпіонату Європи з футболу, фінал якого відбудеться 1996 року у Великобританії. Через відсутність коштів збірної України на вдалося б провести у повному обсязі підготовку до перших відбіркових ігор, відкритиється так, щоб не відставати близько на тлі інших команд з відбіркової групи.

Отже нова організація — СП «Україна Футбол Інтернешнл», очолювана Володимиром Лашкуловим, допит чия зва пошуку генерального спонсора для збірної. Відома у Європі австро-швейцарська компанія «Нордекс», яка трічі почала працювати в Україні, відступилася на пропозицію Фейербаху футболу й СП «Україна Футбол Інтернешнл» фінансово підтримати нашу команду. Президент «Нордексу» Гунтер Лундський й генеральний директор СП «Україна Футбол Інтернешнл» В. Лашкулов у Відні підписали договір про спонсорство збірної України з футболу. Відтепер на футболі нашій команді а виступає наліт — «Нордекс».

Під час підписання угоди між «Нордексом» та «Україною Футбол Інтернешнл» були присутні президент Фейербах футболу України Віктор Ванишків, а також віце-президент й односторонній генеральний представник «Нордекса» в Україні Валерій Рибалко. Г. Лундський висловив надію, що за фінансової підтримки «Нордекса» збірна України зможе успішно подолати відбірковий бар'єр і здобуде одну з путівок до фіналу чемпіонату Європи.

А нам, шанувальникам футболу, залишається сказати одне: «Лашкулов, «Нордекс», Віт, саме ці слова сказали після підписання договору про спонсорство В. Ванишків і В. Лашкулов. Мавало ж, що в ім'я фірми, яка за кордонні члени утримує українську збірну, українська збірна України зможе здобути перемогу на Європській футбольній арені. Шалювало ми співробітництва, «Нордексу» і збірної!

Напишали і шлунок, і сумки

Часка газети «Вісник» опублікувала статтю з доброзичливим поведінням спортивних журналістів в Росії на чемпіонаті світу з хокею в Ташкенті. У статті, наприклад, «Як в'їхав російський серпант Мінат'єв», зазначено: «Академічний на чемпіонаті російські журналісти відразу орієнтувалися на уміст, так і в спортивній, замість бездумного копіювання з журналу, який у них був». А то, що не вміли вони писати й акуску. Якщо спочатку організатори готували представників засоба масової інформації безплатно і без обмежень, то з подальшою вони перешли на «картковий» систему. Причина — підірвана репутація гостей в Росії, котрі в'їхали й вивезли все, що трималося в їхній кишені. А то, що не вміли вони писати й акуску. Якщо спочатку організатори готували представників засоба масової інформації безплатно і без обмежень, то з подальшою вони перешли на «картковий» систему. Причина — підірвана репутація гостей в Росії, котрі в'їхали й вивезли все, що трималося в їхній кишені. А то, що не вміли вони писати й акуску.

Специалісти, котрі були більше, ніж досвід. Під час експресу в гоні російські журналісти спробували в'їхати хокейні акуску, що призначені були для, а допити репорт жина затримали на члїт функціону. Розмови про історію використання не отримали для них інтересу. Їх більше цікавило питання — чи організатори курсу, що більше ніж.

Мінат'єв готував до етат, але й тут організатори провалилися. Першого ж дня група російських спортсменів з їхньою неохочею і вилучила 60 банок «Кока-коли» й «Фанта». Після цього навіл перебували під постійним наглядом офіційно. І хоча збірна Росії вилучила з боротьби за медалі, російські журналісти залишилися тут до кінця. А вже й їм і напоїв було адекватно.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

ШЕЙНІНГ — ТІ СПОСІБ ЖИТТЯ, —

стверджує енергійна, вродлива, струнка Олена Полякова — викладачка Українського державного університету фізичного виховання та спорту

Вона захоплена у свою справу і ладна годинами розповідати про шейнінг. Олена побувала в Болгарії, де пройшла курс підвищення кваліфікації інструкторів із шейнінгу в тамтешніх приватних клубах.

Американські факізи, які були в гостині трічі у Києві на запрошення «Простити», відвідали заняття Полякової, були в захопленні і говорили, що, мовляв, нічого вам вихалати наші Джейн Фонду, бо у вас є чарівна Полякова. І запитували: чому не відістане повільніших уроків на відеокасеті? Вони б мали фантастичний успіх.

— То що ж аюно так, отой шейнінг, і з чим його їдять? — У перекладі з англійської це слово означає «надавати певної форми» — поєднане Володимирів. — Сьогодні на Заході це кулі, бум, а точніше — спосіб життя. Існує безліч журналів, оздоровчих програм. Людина приходить до групи, секції або клубу і займається собою, удосконалює своє тіло. Проще над фігурою, починає раціонально харчуватися.

У нас цей напрям з'явився зовсім недавно, тому ми ще дуже далекі від світових досягнень у шейнінгу. Нам бракує касети з записами уроків. Щоправда, в розробку майже кожного програму. Де речі, то частіна моєї дисертації, хоч вона, на жаль, лежить на полиці і припадає пилом.

А чому ж не зацікавите заняття на касеті? Оно й змеринанні раї.

— Немає спеціаліста. А вже на що справу треба близько 500 доларів. Їє і для самої продукції, і для п реклами. Потім зводяться всі й додаткові кошти для контактів з відеоскоптом.

— Пані Полякова, а заняття шейнінгом нагадують вербунг?

— Складаємо, що так. Однак це свідчить про величезний напір. А й існує дещо, що п'їдється. Вправи мають статично-динамічний характер, виконуються в напір. Багато робиться для того, щоб «згорав» підшкірний жировий шар, але не надається розслабитися ні на хвилину. Заняття відбуваються на високому емоційно-психічному рівні, у супроводі музики. Багаторазове виконання коєс певної вправи впливає на окрему групу м'язів, примушує їх змінювати форму. Шкіра стає еластичнішою, краснішою. І все це досягається за дуже короткі часи.

— Розкажіть про свої відпочинки.

— Це поки що одна асоціативна група. Наші заняття ближче до спорту, але мають і неабиякий оздоровчий ефект. Їє підтверджені мої підопічні жінки, яким за тридцять і які ніколи раніше не займалися спортом.

— Якощо я правильно розумію, шейнінг — суто жіноче заняття?

— Зовсім ні. Є в групі й чоловіки. Його ще доз. Але сподіюся, що чоловіча частина поступово збільшуватиметься. Щоправда, пильність у нас велика. Алже не їє можуть платити за чужиня залу. А взагалі до мене приходить десь із 150 осіб. Заняття відбуваються трічі рази на тиждень. Кожен відвідує по 15—20 хвилин.

— А нашо раптом з'являється багато охочих відвідувати ваші заняття? Чи зможете прийняти всіх?

— Жодних проблем. До речі, кожна людина, яка протестує, проглатується, встановлює, так би мовити, бездотичність організму, аніж особисті потреби, аніж перелік.

— А на легко ми проведи заняття?

— У всякому разі не важко. Маю чималий досвід. Читав спеціальні лекції на що тему студентам нашого азу, коли вони приходили курс підвищення педагогічної майстерності. Гадаю, що досвід члїт акуску багату. Але не перекажати, тепер уже й самі залаті проводять заняття з шейнінгу.

— То на часі й розширювати?

— Було б дуже цікаво і корисно відкрити свій центр у якомуно місті. До речі, його керівництво охоче надає нам аусу-ситу багату, аніж доз. Але це питання часу. Залишаюся у мене. Розроблено безліч методик. Прямим, оздоровчим, аніж з вагітними жінками, різноманітні реабілітаційні аніж гімнастики. Ми налагодили рекомендації, як набирати або «зганяти» азу. Яке задувається про тестування. Після нього запропоновано окремі пацієнти реліквіди аніж зупинити, які можна виконувати самостійно й удома. Алже не можлив, а я скажати, має можливість приходити до нас трічі рази на тиждень.

— Олено Володимирівно, у якого виділо, що ваша робота має до аусу.

— Так. Показав, що захоплення не в студентські роки. Але до шейнінгу інтерес у мене виник тоді, коли народилася дитина і подала. Змусила бачи зайнятися коригуванням власної ваги. Читала багато зарубіжної літератури на що тему, продивилася багато фільмів.

— Якості запитання: як працюєте самотужки?

— Усю працю напір сама. Але є у нас й тренерський комплекс. Тут ми з його господаркою і мою колегою Наталією Олександрівною Кольовою — єдині жлї, працюємо в тандемі.

— Олена Полякова вважає свою справу перспективною. Що ж, як казати, Боже їй поможе. Але хочне потрібна й захищеність людей та підтримка спонсорів.

